

těž tato usnesení změnití svým rozhodnutím, to tím spíše, že návrh na nucené provedení prozatímního opatření tvoří vlastně jednotný celek s návrhem na jeho povolení; tento jest vlastně pouhým pokračováním a důsledkem onoho. Poněvadž právní nárok, k jehož ochraně bylo prozatímní usnesení vydáno a jehož vynucení soudní se nyní navrhuje, nepatří na pořad práva, jsou zmatečnými veškerá soudní usnesení, jež se věcně nárokem tím zabývala, jakož i řízení, jež jim předcházela. Bylo je proto zrušiti a návrhy v tom směru učiněné odmítnouti (§ 42 j. n.), aniž bylo potřebí zabývatí se otázkou, zda k vynucení prozatímního opatření vyhrůžením peněžité pokuty stačil obsah tohoto opatření, či zda bylo k tomu potřebí návrhu exekučního na opětné vyhrůžení pokutou.

Čís. 9135.

Zjištění, že povinnost nemanželského otce k placení výživného, upravená smírem, uhasla, ježto se dítě stalo způsobilým k samostatné výživě, může se nemanželský otec domáhati jen řízením nesporným, nikoliv žalobou; odkázati jeho návrh na pořad práva lze jen, nemůže-li výdělečná způsobilost dítěte býti zjištěna prostředky nesporného řízení.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1929, R I 684/29.)

Nemanželský otec zavázal se smírem platiti dítěti výživné. Když dítě dosáhlo věku osmnácti let, navrhl otec na soudě, by byl nadále sprostěn placení výživného, ježto jest nezletilec způsobilý, sám se uživiti. S o u d p r v é s t o l i c e návrhu vyhověl, r e k u r s n í s o u d poukázal návrh na pořad práva. D ů v o d y: O návrhu nemanželského otce, by byl sprostěn placení výživného, neměl poručenský soud rozhodovati v řízení nesporném, jednak proto, že podle § 166 obč. zák. přísluší mu zákonná ochrana jen ohledně nezletilce nikoliv též ohledně nemanželského otce, který může svým nárokům zjednatí průchod jen pořadem práva, pokud se domáhá sprostění z povinnosti k placení výživného (§ 2 prvý odstavec nesp. říz.) a kromě toho i podle § 2 čís. 7 nesp. říz. proto, že nejde o řešení otázky ryze právní a otázku tu nelze řešiti nespornému soudu. Otázka, zda nezletilec může se sám živiti, závisí na zjištění sporných okolností skutkových, když ze spisů vychází, že nezletilec má vadu na ruce, jest přihlouplý a má nízké vzdělání a bude proto lze o návrhu nemanželského otce rozhodnouti jedině v řádném sporu po zjištění všech skutkových okolností pro řešení sporu rozhodných.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil spisy rekursnímu soudu k novému rozhodnutí.

D ů v o d y:

Stěžovatel ujednal dne 6. září 1927 s poručenstvem dítěte smír, kterým se zavázal platiti jako nemanželský otec na výživu a vychování nezletilce od 1. září 1927 až do doby, kdy se bude sám živiti, 380 Kč mě-

síčně. Smír byl poručenským soudem schválen. Když nezletilec dne 14. ledna 1929 dosáhl 18 let, navrhl stěžovatel, by byl dalšího placení výživného sprostěn, poněvadž nezletilec jest způsobilý se uživiti. Tento návrh jest ve své podstatě návrhem na novou soudní úpravu výživného poručenským soudem pro změnu poměrů. Jak plenárním rozhodnutím ze dne 19. prosince 1922, čís. 2101 sb. n. s. bylo vysloveno a obšírně odůvodněno, nutno jak o návrhu poručenstva, tak o návrhu nemanželského otce, by pro podstatnou změnu poměrů na straně dítěte nebo otce znova byla upravena vyživovací povinnost nemanželského otce, určená dosud smírem, postupovati podle § 16 I. dílčí novely k obč. zák. řízením nesporným. Ani důvody rekursního soudu, ani zvláštní okolnosti souzeného případu nejsou s to, by ospravedlnily odkázání stěžovatele na pořad práva. Nezáleží na tom, že jen nezletilec, nikoliv nemanželský otec jest pod zvláštní ochranou zákona, průlom, který byl učiněn § 16 I. dílčí novely do zásady, že se o sporných soukromoprávních majetkových nárocích jedná a rozhoduje pořadem práva, nezasahuje jednotlivé osoby, nýbrž celý právní poměr, soud musí proto postupovati nesporným řízením bez ohledu na to, zda jedná sám od sebe, či na návrh poručenstva či na návrh nemanželského otce. Okolnost, že výdělečná způsobilost jest mezi stranami sporná, byla by podle § 16 I. dílčí novely jen tehdy důvodem k odkázání návrhu na žalobu, kdyby skutečný stav nemohl býti zjištěn prostředky nesporného řízení (srovnej rozhodnutí čís. 8118 sb. n. s.), o čemž však nemůže býti řeči. Odkázání návrhu na pořad práva příčí se zákonu, napadené usnesení bylo proto zrušeno, na rekursním soudu pak bude, aby o rekursu poručenstva dítěte rozhodl po případném doplnění provedeného šetření ve věci samé.

Čís. 9136.

Odvolání propuštění ze služby zaměstnavatelem nemá bez zaměstnancova souhlasu účinku.

Domovník, jenž byl přijat bez ujednání výpovědi na celou sezonu, má při bezdůvodném předčasném propuštění nárok na mzdu a na jiné služební požitky, jež by mu příslušely a jež by byl měl do ukončení sezony, musí si však, byla-li doba od propuštění do ukončení sezony delší než tři měsíce, dáti odpočítati to, co po uplynutí oněch tří měsíců vydělal jsa jinak zaměstnán. Určiti onen výdělek může soud podle § 273 c. ř. s.

Předpis § 1154 b) obč. zák. se nevztahuje na zaměstnance, konajícího vojenské cvičení.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1929, Rv I 77/29.)

O b a n i ž š í s o u d y přiznaly žalobci proti žalované, protože ho bezdůvodně propustila z domovnické služby, k níž ho sjednala na lázeňskou sezonu 1927, nárok na mzdu a na jiné se službou domovnickou spojené požitky za dobu od propuštění, 12. dubna 1927, do ukončení se-